

PUT VE PUTÇULUK

Hiç kuşkusuz Hz. İbrahim'in yüce Allah'a yalvararak hem kendisini, hem de çocuklarını kulluk yapmaktan uzak tutmasını istediği putlar sadece Arap cahiliyesinde olduğu gibi ya da çeşitli putperest toplumlarda ki, taştan, ağaçtan, heykelden ya da hayvan, kuş, yıldız, ateş, ruhlar veya hayaletler gibi değişik şekilleri bulunan ilkel biçimde belirmez.

Bu ilkel görünüm, Allah'a ortak koşmanın her çeşidini, Allah'ı bir yana bırakıp putlara ibadet etmenin tüm şekillerini kapsamazlar. Şirkin anlamını bu ilkel görünümle

sınırlandırmak, sonsuz şekilleri bulunan diğer şirk biçimlerini görmemize engel olur. Günümüz cahiliyesinde tüm insanlığın içinde yüzdüğü şirk çeşitlerini gerçek mahiyetleri ile birlikte sağlıklı bir şekilde görmemize engel olur.

O halde şirkin tabiatını ve putların şirkle ilişkilerini iyice

kavramak, tüm detayı ile bilmek zorunludur. Putların ifade ettikleri anlam ve günümüz cahiliyesinde büründükleri çağdaş görüntüleri iyice kavramak, bilmek kaçınılmazdır.

Hiç kuşkusuz Allah'dan başka ilâh olmadığına şahitlik etmenin karşıtı olan Allah'a ortak koşma (şirk), hayatın her alanında sadece Allah'a itaat edilmeyen, sadece O'na boyun eğilmeyen her rejimin, her yönetim biçiminin varlığında somutlaşmaktadır. Görünüm ve mahiyet itibariyle şirkin ortaya çıkması için, varolması için kulun hayatın herhangi bir alanında Allah'a boyun eğerken, başka alanlarda Allah'dan başkasına boyun eğmesi yeterlidir. Bireysel kulluk davranışları ise, birçok çeşidi bulunan boyun eğmenin, ibadet etmenin sadece bir şeklidir. Günümüzde insanlığın hayatında her an görülebilen örnekler, tüm özellikleri bakımından şirkin pratik örnekleridir. Onun tek bir ilâh olduğuna inanacak Allah'a yönelip abdest, taharet, namaz, oruç, hac ve benzeri ibadet şekillerinde Allah'a boyun eğerken, aynı zamanda

ekonomik, siyasî ve sosyal hayatında Allah'dan başkasının koyduğu kanunlara boyun eğen, değer yargılarında ve toplumsal ölçülerinde Allah'dan başkasının ortaya koyduğu düşünce-lere ve kavramlara uyan, ahlâk kural-larında, gelenek ve göreneklerinde, kılık kıyafetinde -Allah'ın şeriat'ına karşı çıkarak- kendisine bu ahlak kurallarını, gelenek ve göreneklerini ve kılık kıyafetleri belirleyen beşeri Rabb'lere uyan bir kul, en açık şekliyle şirk işlemektedir. Allah'a ortak koşmaktadır.

■ **Görünüm ve mahiyet itibariyle şirkin ortaya çıkması için, varolması için kulun hayatın herhangi bir alanında Allah'a boyun eğerken, başka alanlarda Allah'dan başkasına boyun eğmesi yeterlidir.**

„Allah'dan başka ilâh yoktur, Muhammed Allah'ın peygamberidir“ şهادetin ifade ettiği en belirgin gerçeğe karşı çıkmaktadır. İşte günümüzde büyük bir umursamazlıkla ve boşvermişlikle bu şirki işleyen insanlık bu gerçekten habersizdir. Bu davranışlarının her zaman ve her yerde yaşanan şirkin

kendisi olduğunu bilmiyorlar.

Putların, o ilkel ve basit şekilde ortaya çıkmaları bir zorunluluk değildir. Çünkü putlar tağutun sembollerinden başka bir şey değildirler. Tağut insanları put adına kendisine taptırmak, onun aracılığı ile insanların kendisine kulluk yapmalarını, boyun eğmelerini garantiye almak için putun arkasına saklanır.

Hiç kuşkusuz put, ne konuşabilir, ne işitebilir ne de görebilir. Fakat mâbed bekçileri, kâhinler ve egemenler putun arkasına gizlenerek muskalar, efsunlar ve nazarlıklar dağıtarak onu kutsarlar. Sonra da kendi isteklerini onun isteğiymiş gibi halk kitlelerine empoze ederler. Halk kitlelerini kendilerine kul yapmak, onları yönetimleri altında ezip aşağılamak için putu aracı yaparlar.

Herhangi bir yerde ve herhangi bir zamanda, bir takım yöneticiler ve kâhinler, bu semboller adına Allah'ın izin vermediği konularda yasalar, kanunlar, değer yargıları, ölçüler, uygulama ve hareket biçimleri belirliyorlarsa... İşte bu semboller,

özellikleri, mahiyetleri ve fonksiyonları itibariyle putturlar.

„Milliyetçilik“ bir sembol olarak yükseltildiği ya da „Vatan“ bir sembol olarak yükseltildiği veya „Halk“ bayraklaştırıldığı yahut „Sınıf“ sembolleştirildiği zaman... Sonra insanları Allah'ı bir yana bırakıp bu sembollere kulluk yapmaları, bunlar uğruna canlarını, mallarını, ahlâk ve namuslarını feda etmeleri istendiği zaman... Allah'ın şeriat'ı, O'nun belirlediği kanunlar, O'nun direktif ve öğretileri ile bu semboller ve işlevleri çeliştiğinde Allah'ın şeriat'ı, O'nun kanunları, direktif ve öğretileri bir yana bırakılıp, bu sembollerin ya da daha doğru ve yerinde bir ifade ile bu sembollerin arkasında yer alan tağutların istekleri yerine getirildiği zaman... Bu, Allah'ı bir yana bırakıp, putlara ibadet etmenin ta kendisidir. Çünkü, putun taştan veya ağaçtan bir heykel şeklinde somutlaşması bir zorunluluk değildir. Put bir ideoloji, bir sembol de olabilir.

İslâm sadece taştan ve ağaçtan yapılmış putları ortadan kaldırmak için gelmemiştir. Tarih boyunca gelmiş geçmiş peygamberler kafilesinin kesintisiz olarak sarf ettiği bunca çaba, sırf bu amaca yönelik değildir. Bu kadar fedakârlığa, bunca işkence ve azaba, sırf taştan ve ağaçtan yontulmuş putları ortadan kaldırmak için katlanılmamıştır.

İslâm, hayatı ilgilendiren her konuda, yaşanan her olayda sadece Allah'a boyun eğmek ile ondan başkasına boyun eğmenin her çeşidi, her şekli arasındaki yol ayrımını belirlemek için gelmiştir. Yürürlükte olan düzenlerin ve sistemlerin tabiatını kavramak, Tevhid esasına mı, yoksa şirk esasına mı dayandığını, tesbit etmek, yani sadece Allah'a mı itaat edildiğini, yoksa çeşitli tağutlara, rabblere ve putlara mı kulluk yapıldığını belirlemek için her dönemde ve her rejimde geçerli olan yönetim biçimine bakmak gerekir.

Dilleri ile „Allah'dan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın peygamberi olduğuna şahitlik ederiz“ dedikleri ve arınmada, bireysel ibadet davranışlarında, evlilik, boşanma ve miras gibi konularda pratik olarak Allah'a itaat ettikleri için kendilerini „Allah'ın dinine“ mensup kişiler olduğunu zannedenler, bunun yanında, bu dar kapsamlı alanın dışında kalan konularda Allah'dan başkasına boyun eğenler, birçoğu açıkça Allah'ın şeriat'ına karşı olmak üzere Allah'ın izin vermediği yasalara uyanlar, gerek isteyerek, gerek istemeyerek bu yeni putların kendilerinden istediği görevleri yerine getirmek için canlarını, mallarını, namus ve ahlaklarını feda edenler. Din, ahlak ve namus kavramları putların istekleri ile çeliştiği zaman

Allah'ın emirlerini, kulak ardı edip bu putların isteklerini yerine getirenler.

Kendilerini „müslüman“ ve „Allah'ın dinine“ mensup kişiler zannedip de durumları bundan ibaret olanlar... Evet bunlar bir an önce uyanıp ne kadar büyük bir şirk işlediklerini görmelidirler!..

Hiç kuşkusuz „Allah'ın dini“ yeryüzünün doğusunda ve batısında kendilerini „müslüman“ zannedenlerin düşündüğü gibi ciddiyetten uzak komik bir şey değildir. Allah'ın dini günlük hayatın her parçasını, tüm ayrıntılarını kuşatan bir hayat sistemidir. Temel ve bütünlük arzeden alanları bir yana, günlük hayatın her parçasında, tüm ayrıntılarında sadece Allah'a boyun eğmek, yalnızca O'na uymak, Allah'ın dinidir. Yüce Allah'ın hiç kimseden başka türüsünü kabul etmediği İslam dini işte budur.

Allah'a ortak koşmak sadece onunla birlikte başka ilahların varlığına inanmakla ortaya çıkmaz. En başta Allah'la birlikte bir takım rabblerin hâkimiyet kurması şeklinde ortaya çıkar şirk...

Taştan ve ağaçtan yontulmuş heykeller dikmek, putlara ibadet etmenin tümünü ifade etmez. Tıpkı putları gibi etkinlikleri, sonuçları ve işlevleri olan semboller, putlara ibadetin anlamını daha çok somutlaştırmaktadırlar.

O halde yeryüzündeki bütün ülkelerde yaşayan insanlar, günlük hayatlarında en yüce makamı kime verdiklerine, tam anlamı ile kime boyun eğdiklerine, kime uyduklarına, kime itaat ettiklerine, kimin sözünü dinlediklerine bir baksınlar. Şayet bütün bu konularda sadece Allah'a itaat ediyorsa, sırf ona boyun eğiyorlarsa onlar Allah'ın dinine mensupturlar... Yok eğer bu konularda Allah'dan başkasına (onunla birlikte ya da onu bir yana bırakarak) uyuyorlarsa, onlar tağutların, putların dinine mensupturlar. Allah korusun...

„Bu Kur'an, tüm insanlara yönelik bir duyurudur. Onun aracılığı ile insanlar uyarılsın, herkes Allah'ın tek olduğunu öğrensin ve sağduyulu kimseler onun ibret derslerinden yararlansın diye inmiştir.“

Prof. Seyyid Kutub, Fi'zilâl-il Kur'an,
İbrahim Suresi'nin sonu

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6